

so prignali v Maribor 22. maja. Izpovedal je, da je meseca februarja po pobegu iz zapora na Pobrežju pri Mariboru sklenil zvezo z znančema, v kojih spremstvu je izvrševal vlome. Plen, katerega so si prilastili, znaša po Babičevi cenitvi 25.000 Din, vendar so dobili oškodovani ukradeno blago nazaj. Dvakrat je vlomil v trgovsko hišo »Pregrad« na Aleksandrovi cesti v Mariboru in tretjič v trgovino s čevlji Kerber na Pobrežju. Odločno pa taji, da bi bil udeležen pri vlovu v tekstilno tvornico Stein na Pobrežju, ker je bil tedaj že v Zagrebu.

Vlomilci na delu. V Graški gori nad Slovenjgradcem so obiskali vlomilci posestnika Franca Detečnika, kateremu so odnesli 40 kg prekajenega mesa. — Najbrž isti nepridipravi so razbili v noči izložbeno okno na trgovini Viktorja Planinšeca v št. 11ju pod Turjakom. Odnesli so raznega blaga za 13.000 Din. Uspel jim je neopažen pobeg, ker je ob času vloma močno deževalo.

Zločin na cesti. Na cesti med Ormožem in Mihovcami se je zgodil zadnje dni na večer krvav zločin. Posestniški sin Matija Gottwein se je vračal z zborovanja na kolesu proti domu. Na mostu preko potoka Lešnica je zadel na gručo ljudi, med katerimi je bil tudi 24letni Anton Gomboc, delavec doma iz Dolnje Lendave, ter zakonca Ivan in Terezija Hrčič. V temi je zgubil Gottwein ravnotežje in je padel s kolesa. Razljuten se je pobral s ceste, potegnil nož in se je pognal proti Gombocu. Napadeni je bil takoj presenečen, da se ni niti v bran postavil. V naslednjem trenutku mu je zasadil kolesar nož v levo stran prs tako, da se je zgrudil pri prici mrtev.

Cerkveni rop. V noči je bilo vlomljeno v župno cerkev v šmartnem pod šmarno goru pri Ljubljani. Vlomilec je na nepojasnjen način prišel v cerkev, vlomil v tabernakelj, vzel monštranco za Najsvetejšim in razmetal vse hostije po oltarju in po tleh. Sodijo, da je nazbrže zvečer namenoma ostal v cerkvi ter se pustil zakleniti, da je potem imel lažje delo. Zjutraj so opazili

to žalostno tatvino, pa je žal manjkala za roparjem vsaka sled.

Radi popivanja nož. V Šiški pri Ljubljani je bil od Jožefa Završnika iz Škofje Loke življenjsko nevarno zaboden 40letni Leopold Žbona, doma iz Bače pri Gorici. Vzrok zločina je brezmejno popivanje.

Izpred sodišča.

Obsojen na 4 leta in 6 mesecev robije. Dne 22. maja je obravnavalo celjsko sodišče slučaj uboja, katerega je zagrešil 21letni delavec Edvard Grmovšek, doma iz občine Globoko pri Brežicah. Letos 22. marca je smrtno zabodel v Piršembregu Mihaela Petančiča, očeta treh nepreskrbljenih otrok. Poleg uboja se je še zagovarjal radi lažje telesne poškodbe. Sodba se je glasila na 4 leta in 6 mesecev robije.

Slovenska Krajina.

Naš misijonar Kerec v nevarnosti, to se je hitro razneslo v rojstni fari Sv. Sebeščana, ko je to vest prinesel »Slovenec«. Farani molimo, da Bog očuva našega misijonarja, če je še pri življenju; če je pa že dal življenje za našo sv. vero, pa molimo za njegovo dušo.

Turnišče. Prednica tukajšnje sirotišnice, č. s. Zora, se je peljala na vozu s postaje Beltinci. Med izogibanjem na cesti je pridrvel še tretji voz od zadnje strani in se je konj nenadomama ustrašil in je voz zdrvel v jarek. Sestra prednica k sreči ni bila pri padcu prav nič poškodovana. To je pač zopet znak, da posvečajo razni vozniki premalo pažnje prometu na cesti. — Sirotišnica je sprejela dva otroka, ki sta ostala siromaka v Gomilicah. Fantek je star 5 let, deklica 4 in sta Gjerkeševa. — Dne 21. maja, na praznik Kristusovega vnebohoda, je bila naša župnija vsa razgibana in živa. Vršila se je namreč birma. S kakim veseljem so hiteli otroci v hišo božjo, ni mogoče reči. Lepo je bilo, ko smo sprejeli svojega g. škofa.

Sv. Sebeščan. Na Vnebohod smo imeli tukaj slovesnost prvega sv. obhajila. K obhajilni mizi je pristopilo 67 otrok, nekateri stari že 13 do 14 let. Ta dan smo zelo slovesno praznovali. Prvoobhajilci so se zbrali v tukajšnji šoli in šli s

svojim katehetom v procesiji v cerkev. Pri krstnem kamnu so ponovili krstno obljubo. Med sv. mašo so peli na koru otroci, posebno je ganila vse pesem prvoobhajancev, ko se je tako lepo razlegalo po cerkvi »k angelski mizi, prvičkrat grem«. S prvoobhajanci je pristopilo k obhajilni mizi tudi večina staršev in zelo dosti drugih vernikov. Po sv. maši so dobili otroci v župnišću obilen zajutrek. Seveda tudi fotografiranje ni smelo izostati.

Sv. Sebeščan. Marijin vrtec je priredil na Vnebohod materinski dan, ki je bil združen s prireditvijo naših prvoobhajancev. Popoldne po večernicah se je zbrala na dvorišču župnišča vsa fara.

Blagoslovitev novega križa. Na binkoštni ponedeljek bo pri Sv. Sebeščani blagoslovitev novega križa. Podoba Kristusa je izdelal g. Sojč iz Maribora. Križ sam pa so postavili domači obrtniki. Križ bomo nazivali: Slomšekov križ. V ponedeljek dne 1. junija, popoldne po večernicah, bomo šli k novemu križu v procesiji. Tudi darovanje bomo imeli, ker je križ dražji, kot smo računali.

Prijeta ciganska tolovaja. Med Brezovico in Salamenci sta izvedla ciganska brata Geza in Albert Kovač roparski napad, ki je bil razkrinkan po odtisu noge. Zvečer se je vračal proti domu Karl Žeks iz Pečincev. Naenkrat sta ga zastavila dva neznanca. Eden ga je strahoval z naperjeno karabinko, drugi mu je preiskal žepa in nahrbtnik. Odvzel mu je 250 Din, 15 komadov mila, nove čevlje in salamo. Napadeni je še dobil dva udarca v obraz, nakar je vzela noč roparja. Žeks je ovadil napad orožnikom, opisal je tolovaja kot bosá in ciganske govorce. Orožniki so si ogledali mesto napada in opazili odtis bosa noge, katerega so vili v mavec in so začeli preiskovati bosim ciganom v sosesčini noge. Z ulikom se je ujela noga 25letnega cigana Geza Kovača v Brezovici. Prijeti je skrajaj tajil, pozneje pa je izdal še svojega brata Alberta. Ciganska brata sta bila na tatinskem pohodu za kokoši. Pri dveh posestnikih sta vlomila zastoj v kurnike. Radi neuspeha pri vlovih sta se lotila roparskega napada na Žeksa, ki ju bo spravil na nekaj let pod ključ.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Iz življenja v Addis Abebi po zasedbi.

Po italijanskih poročilih je v Addis Abebi že dalje časa povsem mirno in je življenje v čisto navadnem tiru. Obnovitvena dela so v polnem teku, banke poslujejo in predvsem je skrb Italijanov, da bi zboljšali v abesinski prestolnici prometne razmere, razsvetljavo in bi preiskrbeli mesto z zadostno količino pitne vode. Novi civilni guverner v Addis Abebi Bottai je peljal časnike v negušovo palačo, kjer so si ogledali, koliko je razčepjena in nedotaknjena. V neguševi knjižnici je vse razbito, na tleh leži na stotine knjig. V nekaterih knjigah je videti še beležke s svinčnikom, ki si jih je delal

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Prav malo še. Ne gre mi od rok in po volji mi tudi ni. Če pa se vrnem prazna, me baša in Bistra tepeta. Po sili me hočeta prodati, ker nisem za nič.«

»Koliko si pa stara?«

»Dvajset let in tri.«

»Ali nikogar nimaš svojega: ne očeta, ne matere?«

»Oba sta mi umrla.«

»Ali omožena tudi nisi?«

»Ne. Bistra me je hotela vdati, toda baša ne pusti in jaz tudi nočem moža; moški so vsi hudobni.«

»Morda je tisti tvoj baša zadovoljen, da si ušla, in se ne briga več zate.«

»O ne, ne, povsodi me išče, ker hoče dobiti denarja zame. Tisoč dinarjev je hotel, stari pa je ponujal samo dve sto in še to je povrh zahteval, da baša s svojo družino čim prej čez mejo izgine. Zadaž za grmom sem prežala in sem vse čula. Ker je bilo ponoči, me nista opazila. Da me baša zalezuje, to vem gotovo. Večkrat sem ga videla, še včeraj — tam doli na vasi, ko je od hiše do hiše letal. Če me najde, bo strašno. Ne smem daleč iz gozda, skriti se moram.«

»Revica, kako bi ti človek pomagal?«

»Ni mi pomoči.«

»Jaz ti bom pomagala. V mesto pojdeva k orožnikom pa na sodnijo. Gospodje te morajo varovati.«

»Za nas cigane ni varstva. Nas vse zaničuje, zapirajo nas in preganjajo.«

»Tem bom pokazala!« se je potovka razhudila. »Če se bodo kaj omecovali, jim bo Jerca zagodla, in da Jerca ne piska na mile viže, to gospodje vedo.«

V tem trenutku je ciganka presunljivo zakričala:

»Ooh — tam je! tam je!«

Iz gozda je pridrvel divjak v rumeni obleki, z rdečim pasom in zelenim klobukom. Ciganka je hotela bežati, od strahu pa so ji otrpnile noge, tako da ni mogla prestopiti. Oklenila se je Jerce in zakričala:

»Pomagaj mi! Pomagaj mi! Ubil me bo.«

Ciganski poglavar je stal že pred njima. Kakor tigru so se mu režali beli zobje, v črnih očeh pa mu je gorel ogenj. Z bičem, ki ga je držal v desnici, je široko zamahnil in oplazil ciganko po hrbtu:

»Ali te imam, prekleta krotka!«

Dekle je na glas zatulilo in se še trdneje oklenilo potovke; ta pa jo je odrinila in ciganu iznenada zasolila dve krepki klofuti, eno na levo, eno na desno, ter zavpila nad njim:

Slomšekovi prazniki v Mariboru.

Praznik Presv. R. Telesa — molitven dan.

Ko bomo na praznik Presvetega Rešnjega Telesa spremljali našega Gospoda Jezusa Kristusa po naših poljih in logih, mimo naših kapelic in hiš, ko ga bomo prosili, da odvrne od nas vse zemeljske nadloge, Ga prosimo še to, da naj da svoj blagoslov delu za Slomškovu beatifikacijo. To delo še posebno potrebuje blagoslova, ker je začetno delo, ki se mora boriti z marsikaterimi ovirami. Mnogo ovir bodo odstranili Slomšekovi prazniki, ako bodo v redu potekali, zato molimo tudi v ta namen, da bi dosegli svoj cilj. Prosimo zato vse preč. duhovnike, da ljudi opozore pravočasno na ta namen, ki ga naj ima letos po vsej Sloveniji pri procesiji presvetega Rešnjega Telesa. Na sklepu procesije se naj opravi molitev za beatifikacijo. Verujemo, da bo ta dan Jezus posebno sprejemal našo molitev, ko bo kot Bog in Človek hodil z nami po vseh krajih naše domovine.

Priglasujte se za udeležbo!

Mnogi mislijo, da je dovolj, da vsak sam zase sklene, da pojde na Slomškov praznik v Maribor. Vedeti pa je treba, da se more za take prilike vse potrebno urediti le, ako se udeleženci preje priglasijo. Nikakor ni rečeno, da se tisti ne bi smeli praznikov udeležiti, ki se ne bi priglasili. Vendar zaradi reda pa prosimo, da to najpozneje do Binkoštnih praznikov storite. Vrak župni urad v obeh slovenskih škofijah ima prijavnice. Te prijavnice je treba izpolniti in poslati takoj po binkoštnih praznikih v Maribor. Prosimo, da noben preč. župni urad ne bi zastajal. Točnost je nujno potrebna. Vsak naj poleg že prijavljenih pripiše, koliko po njegovem mnenju se jih bo še naknadno priglasilo, da vemo poslati zadostno število izkaznic in znakov. Brez naše izkaznice ne bo mogoče dobiti polovične vožnje! Posebno pa velja dolžnost priglasenja za katoliške organizacije, to je za verska in kulturna društva, za skupine, zastave, godbe in pa za udeležbo pri skupnem sv. obhajilu možkih. To poslednje je treba vedeti še prav posebno.

Narodne noše v Mariboru!

Kot eden najlepših okraskov Slomškovih praznikov naj bodo naše narodne noše. Že deca, ki ima narodno nošo, naj na vsak način pride

dne 21. junija v Maribor. Če bomo mladini vsadili ljubezen do domače narodne noše, jo bomo ohranili domu! Odrasli naj pridejo v nedeljo dne 28. in na praznik dne 29. junija. Ko bodo naši ljudje videli lepoto domačega kroja, bo tudi pri nas na meji narodna noša postala naša praznična obleka. Zato vsi, ki razpolagate z narodno nošo, uredite, da pridete sami, ali pa da jo posodite za Maribor. Slomšek je ustvaril predpogoje, da je Maribor ohranjen narodu, Slomšek nas navaža, da naj ohranimo vse, kar je domačega, ker s tem ohranjujemo svoj dom.

Fantom kolesarjem.

Ob priliki Slomškovih praznikov dne 28. in 29. junija pripravlja Slovenska fantovska zveza kolesarsko potovanje v Maribor. Misel kolesarskega potovanja so fantje navdušeno pozdravili. Iz vseh strani, tudi iz Kranjskega, prihajajo številne prijave. Lahko računamo, da bo štela kolesarska armada nad 1500 kolesarjev.

Organizacija kolesarskega potovanja bo zahtevala mnogo dela in bo uspela le, če bomo našli polno razumevanje pri udeležencih. Predpogoj je točnost in disciplina.

Pripravljalni odbor nujno prosi, vse fantovske odseke in prosvetna društva, da takoj sporočijo število udeležencev. Opozorjamo, da bomo lahko oskrbeli shrambo za kolesa samo tistim, ki se bodo pravočasno priglasili.

Kolesarskega potovanja se lahko udeležijo vsi zavedni katoliški fantje, brez ozira na to, so organizirani ali ne.

Štajerski fantje se pripeljejo v Maribor dne 28. junija dopoldne, da se lahko udeležijo stanovskih zborovanj. Fantje iz Kranjskega pa se pripeljejo v Maribor med 4. in 5. uro popoldne.

Zvečer ob 7. bo za vse fante manifestacijsko zborovanje na Trgu Svobode.

Da bo naša kolesarska manifestacija učinkovitejša, je vodstvo predpisalo sledeče: Kolesarji naj imajo bele srajce z ovratnikom ter svetlomodro samovoznico. Tudi okrasitev kolesa mora biti enotna. Za okrasitev naj služi samo trikotna svetlomodra zastavica (iste barve kot kravat) višina 35 cm, širina pa 15 cm.

Na čelu posameznih skupin naj bodo fanfaristi. Naučijo se naj zlasti koračnico »Preljubo veselje«.

Kolesarskega potovanja se naj udeležijo predvsem krepki fantje, ki so dobri kolesarji. Slabicev in začetnikov ne jemljite seboj.

Nujno prosimo, sporočite takoj pripravljalnemu odboru naslov okrožnega, odnosno dekanjskega vodje kolesarskega potovanja. Ne odlašajte, čas hiti!

Važen je trening. Zato svetujemo, da prirejate krajše ali daljše kolesarske izlete, kot predpravo na kolesarsko potovanje.

Kjer prosvetnih društev ali fantovskih odsekov ni, pa naj vzamejo pripravo v roke drugi zavedni fantje. P. n. župne urade pa prosimo, da fante spodbujajo k čim lepši udeležbi.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dne 7. junija odprizije popoldne prosvetno društvo »Zarja« obnovljeni zgodovinski spomenik »Črni križ« pri Hrastovcu, nato pa uprizori na prostem dramo istega imena. Po slovesni blagoslovitvi »Črnega križa« v »Črnem lesu«, ki bo ob dveh popoldne, zapoje združeni cerkveni pevski zbori Sv. Jurij, Sv. Marjeta, Sv. Rupert in Sv. Lenart v Slov. g. čisto novo, mogočno pesem ljubezni in novega pobratimstva »Črni križ«. Nato sledi ob štirih popoldne na velikem posojilniščnem dvorišču ob društveni dvorani Narodnega doma vprizoritev igre.

Ciril-Metodijev tabor pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah. Vsa benediška fara se je razživila in razgibala. Združila se je, da proslavi slovanska apostola sv. Cirila in Metoda. Na binkoštno nedeljo bo ta proslava dobila tudi zunanjo obliko. Višek celodnevne proslave bo gotovo igra »Naša apostola«, začela se bo popoldne ob 3. uri.

Lokavec pri Zgornjem Cnurku. Na binkoštni ponedeljek dne 1. junija, popoldne ob treh, bo igra »Matjaev Matija« v treh dejanjih.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Kdor hoče videti, kaj napravi ljubezen dveh sester, naj pride na binkošti, dne 31. maja, k Sv. Lenartu. Igralci tukajšnjega prosvetnega društva Ljudska knjižnica bodo igrali tridejanko »Prisegame«.

»Lump, ali misliš, da z ženskami lahko počneš, kar hočeš?«

Cigan je bil trd od samega začudenja. Pogledal je žensko, ki je bila za glavo večja od njega, potem se je zbral in jo umeril proti nji:

»Prekleta baba, posvetil ti bom!«

Kakor bi trenil, ga je Jerca prišla za roki, ga držala nekaj časa kakor v kleščah in ga tresla, potem pa ga je vrgla v travo, da je padel kakor poleno, in se zasmejala:

»Haha — takih kostrunov ko si ti naj mi pride deset, pa se jih Jerca ne ustraši. Že vse drugačni možakarji so jo pri meni skupili.«

Ko mačka se je cigan hitro pobral in je naglo jel za pasom in v hlačah nekaj iskati.

»Vraga,« je sopihal, »kje je nož?«

Ko je zletel v travo, mu je padel nož izza pasa. Potovka ga je s svojim bistrim očesom še pravi čas tagledala in se je brž sklonila:

»Tu je nož. Za spomin si ga bom obdržala na takega junaka, ti šalobarda zelena ti. Pridi mi še v pest, ti bom puščala kri, da je svoj živ dan ne polizeš več!«

Ciganu je bilo treba orjaško Jerco le pogledati pa se je prepiral, da ji s silo ni kos. Zato je začel vlepa:

»S teboj nimam kaj in tebi tudi ne bom nič storil.«

»Hahaha, kako si milosten!« se je smejala Jerca.

»Bodi vesel, da te ne klestim kakor kakega smrkovca! Kaj še čakaš in iščeš? Poberi se, drugače ti pokurim, da se boš komaj pobiral!«

»Po to kanaljo sem prišel, ki mi je ušla; drugega ničesar nočem.«

»Kanalja to dekle ni. In če Vanda noče s teboj, je nimaš pravice siliti.«

»Imam pravico. Moja je, njen oče sem.«

»Lažeš,« je zavpila ciganka; »Samo je bil moj oče in Kata moja mati. Oba sta umrla.«

»Vse, kar je bilo Samovo, sem jaz kupil.«

»A tako, dekleta kupujete in prodajate cigani! Čakaj, to bom naznanila!« je zagrozila Jerca.

»Prodati me hoče,« se je oglasilo dekle. »Kupca že ima.«

»Kdo to pravi?«

»Jaz vem. Tisoč dinarjev si hotel, oni pa ti je ponujal samo dve sto.«

»Kateri oni?«

»Starec z dolgo, sivo brado in s črno kapucno. Rekel ti je tudi, da se moraš hitro čez mejo zgubiti.«

Cigana so te besede silno razkačile. Prebledel je, ustnice so mu zatrepetale, iz prs mu je zadonel zamolkel, skoro živalski glas, divje je sopihnil in zarjul:

»Prekleta mrcina! Za grmom si vohala.«

»Še žival se oteplje in brani svojo prostost,« mu je zabrusila potovka pod nos.

cesar. V cesarjini kopalnici visi na steni kopalni plašč in več brisač. Zdi se, kakor da je lastnica pravkar ostavila prostor. Soba, v kateri je vodil neguš posvete, je vsa razdejana. Pleničci so mizo, ki je stala v sredi, prekucnili in razbili. Razbiti so tudi vsi težki stoli, ki so jim raztrgali sedeže iz pliša.

—
Italijani na delu za izkoriščanje Abesinije z domačimi denarnimi sredstvi.

Italij. časopisje objavlja načrte za izkoriščanje zasedene Abesinije z domačimi denarnimi sredstvi, ker trajajo sankcije že sedmi mesec. Če Italija ne bi dobila radi sankcij inozemskega posejila, bodo Italijani sami zbrali za prvo

St. Ilj pod Turjakom. Naši vrli fantje pripravljajo potom fantovskega odseka tukajšnjega Bralnega društva narodno igro »Miklova Zala« in se že sedaj ob času vprizoritve priporočajo za obilno udeležbo. Vsi Sentiljčani moramo biti veseli, da imamo tako vzorne fante, ki namesto po gostilnah požrtvovalno delajo na polju kršč. prosvete. — Dne 17. maja je imel pri nas pre-

davanje v šoli dr. Radšel o zatiranju jetike, te zahrbtnje morilke toliko mladih ljudi, ki bi lahko ljudem koristili, a morajo v prezgodnji grob. Ker se pri nas jetika ni tako razširjena, zato se odzovimo prošnji predavatelja in darujemo 1 Din za Protituberkulozno igro.

Smartno ob Paki. O Binkošti bomo priredili Slomškovo akademijo s pestrnim sporedom.

losti se je od rajnega poslovil v kratkih in jednatih besedah tovarniški delavec Franc Frangeš iz Sesterž, a ob odprtem grobu pa v prisrčnem govoru domači g. župnik. Rajni naj počiva v miru! Udovi s hčerkicami in sorodniki naše iskreno sožalje!

Medvece pri Majšperku. V petek dne 8. maja je ob 5. uri zjutraj umrla Katarina Unuk, posestnica v Medvecih. Rajna je bolehalo precej časa in bila celo zimo priklenjena na bolniško postelj. Bila je prava krščanska mati in vzgojila vse svoje otroke v pravem krščanskem duhu. Šla je za svojim možem, kateri je umrl pred letom dni. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. maja. Tako smo imeli kar dva pogreba isti dan. Zapušča odrasli dve hčeri in enega sina. Draga sosedica, počivaj v miru! Hčerama in sorodnikom naše sožalje!

Vojnik pri Celju. V šmarjeti je umrl v starosti 82 let Simon Crepinšek. Rajni je bil vzgleden mož, dejanski kristjan in zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pokoj njegovi duši, preostalih naše sožalje!

Braslovče. Zapustil nas je Vaši Franc, po dom. Rakov ata, ugleden posestnik iz Topovelj. Rajni je bil dober krščanski oče osim otrokom in zelo blag mož ženi, ki mu je umrla pred enim letom. Ena hči se je posvetila redovnem življenju. V njegovo hišo so prihajali samo katoliški časopisi, med njimi seveda tudi »Slovenski gospodar«. Bil je vnet pristaš bivše SLS. Svoje dni je bil v odboru Bralnega društva in v občinskem odboru; veliko zaslug ima za orlovaško šolo, saj je bil prvi predsednik šolskega odbora, katero dolžnost je vršil dolga leta. Več let je bil predsednik šolskega odbora v Braslovčah. Dočakal je lepo starost 81 let. Bog mu bo di dober plačnik! Preostalih pa naše iskreno sožalje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton na Pohorju. V zadnjem času smo imeli dva pogreba. Žagarju Florijanu Razborknik je umrl dveletni sinček Mihec. Pri Sv. Antonu št. 33 pa je zatisnila po dolgem bolehanju svoje oči k večnemu počitku Marija Mrak, roj. Meršnik, prevžitkarica. Naj v miru počivata!

St. Ilj v Slov. goricah. V Selnici ob Muri je umrl prejšnji četrtek Mirko Horvat, občinski odbornik občine St. Ilj in posestnik ter usnjari po poklicu. Horvat je bil zelo agilen pristaš bivše SLS in zelo živahno je tudi sodeloval pri organizaciji JRZ. Pri zadnjih občinskih volitvah v St. Ilju je agitiral za zmago naše stranke, kakor malo drugi. V spodnji Selnici je pridobil vse volilce za našo listo. Horvat je bil po rodu iz Medžimurja, torej je po rojstvu Hrvat, ali vendar se je štel med Slovence, češ, vsi Slovenci, ki bivajo na Hrvaškem, držijo s Hrvati, tako moramo tudi Hrvati, ki smo naseljeni v Sloveniji, držati s Slovenci in z našim voditeljem g. dr. Korošcem. Horvat je bil tudi zvest katoličan in je verno izvrševal svoje verske dolžnosti. Pokopali smo dobrega našega moža v soboto. Celi občinski odbor se je udeležil pogreba in še mnogo drugega občinstva. Svetila mu večna luč!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Tukaj smo pokopali v starosti 74 let umrlega čevljarja Jožefa Pečko iz Gočove. Rajni je bil naročnik »Slovenskega gospodarja« in zapušča žalujočega sina in hčerko. Svetila mu večna luč!

Medvece-Majšperk. Dne 7. maja so stavili delavci žične železnice in železniške proge Medvece pod vodstvom g. Vagnerja nosilnik št. 22 v goz-

du med Medvecami in Pesjem. Okoli pol 3. ure popoldan so nesli delavci prečnik pod nosilnik, da bi ga z vrmi potegnili na določeno mesto. Prav v trenutku, ko so delavci prinesli pod nosilnik nov prečnik, se je stari valed težke nosilne žice strl in je padla polovica prečnika tovarniškemu delavcu in tesarju Stefanu Božičko na desno plat glave, da se je nezavesten zgrudil na tla. Ponesrečenca so zanesli k posestniku Matevžu Dvoršaku ter so se trudili, da ga spravijo k zavesti, a ves trud je bil zaman. G. Vagner je takoj stekel k 10 minut oddaljenemu telefonu ter sporočil o nesreči v tovarno Majšperk-Hamre, katera je takoj poslala svoj avto, kateri je ponesrečenca prepeljal v ptujsko bolnico. Kljub zdravniški oskrbi je ostal ponesrečen v nezvesti do 8. maja ter ob 5. uri zjutraj za poškodbami umrl v starosti 25 let. Tovarna je dala pokojnika na željo njegove užaloščene žene prepeljati na njegov dom, kjer so ga položili na mrtvaški oder. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. t. m. dopoldan na farno pokopališče v Majšperku. Pred hišo za-

Sv. Anton na Pohorju. Že od davnih časov se vrši v naši romarski cerkvi na binkoštni ponedeljek velik romarski shod, drugi največji v cerkvenem letu. Na binkoštni ponedeljek bo dvojno sv. opravilo: ob 6. uri in slovesno ob desetih.

Sv. Martin na Pohorju. Na tukajšnji farni cerkvi je bila temeljita poprava in obnovitev strelovida, pozlačenje križa in jabolke na stolpu, istočasno se je popravila tudi streha, žleblni odvod, kakor vsa kleparska dela. Stolp izgleda sedaj kakor iz skatijice vzet. Hvala g. župniku, cerkvenemu ključarju Vrečko Juriju in cerkovniku Jožefu Lempi, ki je pobiral po fari denar. Delo je izvršila znana tvrdka Anton Romih, kleparstvo

silo 100 milijonov lir. S to vsoto se bodo lotili Abesinije iz katere bodo iztisnili, kar se bo dalo koj na prvi pogled. Veliko število inženjerjev, zdravnikov, kmetov in delavcev se je že prijavilo za izselitev v vzhodno Afriko, kjer bodo pričeli takoj z deli za temeljito izkoriščanje abesinskih naravnih bogastev.

Italijani uvajajo upravo v zasledeno ozemlje.

Italijani bodo Abesinijo razdelili v tri velike pokrajine v katerih bodo vladali guvernerji. Sedeži gubernij bodo v Hararju, Gondarju in nekem večjem mestu v zapadni Abesiniji. Velike ceste nameravajo zgraditi iz Addis Abebe preko Desija in Makale do Masaua, ki je deloma že

»Laže. Vse je narobe čula.«
»Ti se lažeš, da ti kar iz ust smrdi.«
»Nazaj mora k družini. Tam bodo možje razsodili, če se ji je res krivica zgodila.«
»Tako noro se pišče ni, da ti bo lisici v brlog lezlo pravico iskat. Ne, midve pojdeva v mesto na sodnijo; tam bova vse povedali.«

»Vanda!« je zagrmel ciganski poglavar. »Ti veš, da morajo vsi naši moški in ženske baša poslušati. Kaj tiste čaka, ki tega ne storijo, to veš tudi.«

Ciganica se je zopet krčevito oklenila Jerce in jo rotila:

»Ljuba žena, ne daj me, ne daj me! Tvoja hočem biti. Kakor pes ti bom verna.«

»Vanda,« je zarohnel cigan, »še zadnjič te vprašam, ali hočeš z menoj? Da ali ne?«

»Ne, ne, ne!«

Tedaj je cigan pobesnel. Zasukal se je okoli sebe, iskal kaj po travi ter pobral kamen. Toda v tem se je Jerca rešila dekleta, naglo je segla v koš in privlekla iz njega velik revolver. Namerila je na cigana in se mu približala:

»Ali boš izpustil kamen, razbojnik? Pri tej priči! Sicer te ustrelim kakor mače.«

Ko cigan ni koj ubogal, mu je ustrelila nad glavo v zrak: pof! Dedec se je zvrnil po tleh in je obležal in se ni ganil. Potovka se je hudo prestrašila, stopila k njemu in dejala:

»Za božjo voljo, saj te vendar nisem zadela! Ni mogoče!«

Tedaj je cigan planil pokonci, skočil k dekletu in jo s tako silo udaril s pestjo po glavi, da je zahrpljala in se zgrudila. Hudobnež pa se je spustil po bregu, zakrohotal se je in izginil v gozdu. Za trenutek je bila Jerca trda, potem pa je sprožila tri strele za beguncem, ne da bi merila na njega. Revolver je vrgla v koš in počenila zraven dekleta, ki je težko soplo in bilo po obrazu vse s krvjo oblitlo. Dvignila ji je glavo in jo poklicala po imenu. Ciganica pa ni dala glasu od sebe, le zdaj in zdaj je rahlo zajejala. Medtem so se sem od Ravnjakove meje prikazali ljudje, ki jih je privabilo streljanje. Jerca jim je pomahala in jih jela klicati, naj hitro pridejo. Nista še minuli dve minuti in Ravnjakova hlapca Lipe in Florijan sta pritekla, za njima še dekla Kristina, slabotna ženkica v tridesetih letih. Ko jo ta zagledala ciganico na tleh, je zavpila:

»Ježeš Marija, kaj je to? Kdo je žensko ustrelil?«

»Dekle je, dekle,« je dejala Jerca, »nihče je ni ustrelil, ampak pobil jo je neki surovina.«

Na kratko je povedala, kaj in kako se je zgodilo. Kristino je tako presunilo, da so se ji solze pocedile; k ciganiči je počenila in ji z ruto jela brisati kri z obraza.

»Saj ni mrzla in kri ji le iz nosa teče,« je v joku menila. »Menda vendar ne bo umrla, kaj, Jerca?«

in inštalacijsko strelovodno podjetje v Mariboru, pod vodstvom g. Otona Horvat.

St. Peter pri Mariboru. Na sedmini po pokojnem Ivanu Kraner v Ruperčah se je nabralo za dobrodelne namene 75 Din. — V Trčovi se je poročil posestnik Liponik Karol s Pleteršek Terezijo iz Zrkovc. Bilo srečno! — Dobili smo novega pismonošo, domačina Protner Josipa. Da bi nam le donášal samo vesele novice, pa malo slabega. Najbolj dobrodošel bi bil denar, katerega nam na vseh koncih in krajih manjka. — Zadnjo deževje je napravilo precej škode. Sadna letina ne bo ravno obilna. — Radi Slomškovih slavnosti v Mariboru bo treba naše žegnanje na praznik sv. Petra prestaviti na naslednjo nedeljo. — Naši fantje bodo pri vpriporitvi igre »Slovanska apostola« ob Slomškovih praznikih sodelovali kot konjeniki.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Opozarjamo na ustanovitev srezke Kmečke zveze za srez Maribor, ki bo na binkoštni ponedeljek dne 1. junija t. l., pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, in sicer ob desetih dopoldne v posojilniški dvorani. Naj vsaka župnija iz omenjenega sreza pošlje vsaj 3—4 može, ki se zanimajo za sodobna in pereča vprašanja kmečkega stanu; posebej pa še vabimo naše kmečke fante kot nosilce naše bodočnosti!

Št. Ilj pod Turjakom. Pred kratkim sta se poročila dva vzorna fanta Ramšak Franc z Vavkanovo Juliko in Vavken Miha z Jakobovo Miko. Ker v omenjene hiše prihajaš že dolgo vrsto let tudi ti, dragi nam »Slovenski gospodar«, zato kot njihov prijatelj in svetovalec želiš novoporočencima paroma mnogo božjega blagoslova v novem stanu. — Naši kmetje pa si ustanavljajo Kmečko zvezo. G. dr. Anton Korošec nam je priporil zopet svobodo, zato je v okviru zakonov izrabljamo svobodno gibanje. Z združenimi močmi na delo, pokažimo svojo stanovsko zavest, da si ne pustimo krati pravice, ki nam po božjem in tudi človeškem pojmovanju pripadajo. — Sadjarska podružnica namerava graditi sušilnico za sadje. Ako ji bo treba pomoči, priskočimo na pomoč, kajti treba bo sadje tudi drugače izkoriščati, ne samo za mošt in žganje, ki rodi marsikje strašne posledice. — Gasilno društvo pripravlja nakup motorne brizgalne in upamo, se se bo z združenimi močmi to dalo doseči!

Ponkvice pri Sv. Vidu-Grobelno. Že v splošnem pričakovanju je bila na praznik Vnebohoda slovesna blagoslovitev kapelice in krasnega kipa Marije Pomočnice pri posestniku Florjanu Gajšek v Ponkvi. Slovesnosti sta se udeležila Franc Gajšek in Marija Esih, rojena Gajšek, ki sta obhajala pred enim letom zlato poroko. Vsem, ki smo prisostvovali tej slovesnosti, nam ostane ta dan v trajnem spominu!

PROTI TRDI STOLICI IN HEMOROIDOM, SPREMLJANIM S PRITISKOM KRV, MOČNIM UTRIPANJEM SRCA, GLAVOBOLU, je naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica že davno preskušeno domače sredstvo. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

voda deluje mlo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Šmartno ob Paki. Lepo je sedaj pri nas. Povsod v naravi bujno življenje, ki vzbuja v nas up na dobro letino. Vse lepo kaže, tako tudi še oni, ki so bili prizadeti od toče ali pozebe lani, z upom gledajo v bodočnost. Saj je veselo, če je kjuder poln, pa bomo zapopevali. Bogu hvala, ki nam daje sladko vinsko kapljico. Sicer pa tudi pri nas straši kriza. Zelitev je malo, kar se je dobilo za hmelj ali vino, je precej skopnelo, pa tudi birma je segla v žep. Pa upanje hodi pred nami!

Sv. Rupert nad Laškim. Občinske ceste v št. Rupertu so v sedanjem deževnem vremenu cele mlakuže in močvirja, ker za nas ni denarja na občini. Tako se skrbi sedaj pri nas za ceste. — Drugi primer: Tukaj imamo štirirazredno šolo in nastavljen štiri učitelje; poučujeta pa le dva učitelja, dva pa imata dopust menda do konca leta; otroci imajo pouk le vsak drugi dan; to traja že skoro celo leto, a nihče se ne zmeni za to. Krivica, ki se nam je storila leta 1933, ko so nam raztrgali občino, še sedaj ni popravljena. Predložili smo oblasti pravilno sestavljeno prošnjo s 70% podpisov občanov, ki zahtevajo, da se krivica popravi. Stvar pa še ni dosedaj rešena.

Dol pri Hrastniku. Tukajšnja katoliška družba so, namesto venca na drob pokojnega žup-

nika Gorjup Petra, darovala za kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru 400 Din. V imenu dijakov semeniščanov prisrčen Bog plačaj!

Dubrava pri Zavrču. Na »Mačkov« shod, na katerega so pričakovali do 15.000 ljudi, je prišlo le kakih 2500 in to po ogromni večini s hrvaške strani. Slovencev je bilo bore malo in še ti so prišli samo iz radovednosti. Značilno je, da je bilo domačinov prav malo; predobro namreč poznajo nasilen način agitacije »Mačkovih« pristašev, ki ga morajo občutiti dostikrat na lastni koži. Neka hiša v Dubravi, ki je bila v zastavi, je morala sneti slovensko zastavo in obesiti hrvaško. Vsi govori so izzveneli v sovražstvu do dr. Korošca. Najbolj se je v tem odlikoval odvetnik dr. Dobovišek iz Celja. Slovesen zaključek shoda je bilo streljanje po Goričanski grabi. »Mačkova« stranka naj ostane na Hrvaškem, mi pa se držimo dr. Korošca!

Peter Rešetar rešetari.

Krušna mati JNS. Veste, da si JNS domi-ljuje in sama sebe imenuje, da nam je bila krušna mati. Nekaterim je že bila, po dvakrat, trikrat tudi, toda večinoma pa nam je bila kruta mačeha! Naš narod pa je bil uboga Jerica, ki jo je mačeha česala, da je vsa krvavela. Pa veste, da si sedaj ta kruta mačeha našega naroda zopet brusi glavnik, da bi česala ubogo Jerico? Treba bo temu glavniku zobe potreti!

Pozabljenost je slaba lastnost! Ali vam je že znano, da ima naš narod tudi slabe lastnosti? Ena med temi je, da hitro pozabi na onega, ki ga je bičal. Tako je pozabil tudi na JNS. Komaj leto dni je od nasilnih volitev in že ni več tega v spominu naroda. To sem mogel spoznati zaradi tega, ker vidim, da so si ti murni JNS-arski upali na dan. Delajo si korajžo, da bodo še zavládali. Računajo na pozabljenost naroda. Toda dokler bom živel jaz Peter Rešetar, tako dolgo ne bodo mirno spali! Zbral bom ljudi, naložili si bomo rešeta in šli do vsake vasi in vse preresetali, da narod ne pozabi!

Agrarna reforma »Kmetijskega lista«. »Kmet. list« se baha z agrarno reformo, kako je prišla v zadevi Pekar narodu v korist in da mu bo sedaj v škodo, ako se protizakonito dejanje ne popravi. Ta list pa nič ne piše, kako se je vršila agrarna reforma v drugi okolici Maribora,

Ta se je odrezala:

»Zdaj ni, da bi čenčali; pomagati moramo. Ti, Florijan, pojdi dol po dohtarja; pa k orožnikom stopi in povej, naj primejo cigana, ker je dekle ubil! — Ti, Liše, nesi moj koš na Ravne pa Nani, Ravnici, naroči, naj pripravi posteljo za hudo ranjeno žensko! Midve s Kristino jo bova spravili in pripeljali gor.«

»Zakaj bi prav na Ravne morala s ciganico?« je ugovarjal Liše.

»Kam pa drugam? Menda na planino gor h kakim drvarjem?« se je potovka hudobavčevala. »Najbliže so Ravne in prostora imate tudi dovolj. — Salabolski dedci! Za nobeno figo niste. Če mi takoj ne opravita, kakor sem rekla, in če dekle umre, je vajina krivda in se smeta kar pripraviti, da vaju za pol leta zašijejo.«

Zdaj se hlapca nista več obirala in sta koj ubogala. Jerca pa je poskušala ranjeno dekle vzdigniti in Kristina ji je pomagala. Toda komaj sta jo nekoliko vzravnali, je začela ciganica bruhati in stokati. Kristina se je tako prestrašila, da jo je zopet posilil jok in je na svoji strani spustila, da je dekle omahnilo.

»Ti tudi nisi za nič,« se je kregala Jerca. »Taka mila Jera, ki ti ne zna drugega, kakor solze točiti!«

Sama je prišla ciganico, jo vzdignila in nesla kakor otroka čez travnik navzgor.

II.

Bilo je osem dni po tem. V ponosnem domu na Ravnah so sedeli danes v prostorni hiši trije ljudje: vdova Nana, ki je bila mati Ravnica in nekako tistih let kakor potovka; njen brat Miha, hudomušen stric kakih šestdesetih let, — in Jerca. Videz je bil, da se za nekaj dajejo.

»Nikar, Jerca,« je rekla Nana s svojim tenkim, mehkim glasom; »čeprav sva si dobri, ampak kaj takega pa ne moreš od mene zahtevati.«

»Nič drugega ne zahtevam kakor to, kar nam katekizem veli,« je zabrundala potovka.

»Svoje smo po krščansko opravili; dohtarja smo plačali in kar je v apoteki bilo, stregli smo, kakor da je naša ...«

»Zdaj pa jo hočeš nagnati, ko je še vsa bolna.«

»Nikakor ne! Lahko ostane, dokler ne bo zdrava.«

»To zna še dolgo trajati.«

»Ne. Zdravnik meni, da so se ji sicer možgani nevarno pretresli, ampak zdaj je prestala. Pravi, da je močne narave in bo čez nekaj dni že čisto zdrava.«

»Kaj pa naj potem počne, če jo kakor garjevo ovco naženete, brez dinarja, brez obleke, brez ...«

»Kaj? Bo morala pač tja nazaj, odkoder je prišla — k ciganom,« se je oglašil Miha.

»Teslo ti!« se je zadržala Jerca. »Sama jim naj gre v pest, da jo bo tisti divjak do kraja ubil, kaj?«

Dalje sledi.

dograjena vzdolž železniške proge preko Sarda v Asab, v Gondar in od tam mimo Tanskega jezera proti Om Agerju proti Diredavi, Hararju in Džidžigi ter proti jugu skozi deželo Džimo. Posebno cesto bodo pozneje zgradili tudi v deželo Volego, ki je bogata na rudah. Pripravljajo se tudi že načrti za izvedbo prvega modernega ljudskega štetja v Abesiniji.

Preosnova cesarske municijske tovarne v tvornico za mehan. popravila.

Cesarska tovarna za izdelovanje nabojev v Addis Abebi, opremljena z modernimi angleškimi stroji, ki jo je vodilo francosko osobje, je zopet v obratu in so jo spremenili v tovarno za mehanična popravila.